

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 202/2015
25.04.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Гордане Ајншпилер Поповић и Браниславе Апостоловић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца Ц. У. ДОО за угоститељство, транспорт и услуге З., кога заступа пуномоћник М.Ж., адвокат из Б., против туженог Р. М. ДОО, Б., кога заступа пуномоћник М.Ћ., адвокат из Б., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж бр. 3733/14 од 25.03.2015. године, у седници већа одржаној дана 25.04.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

- 1. ОДБИЈА СЕ** као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж бр. 3733/14 од 25.03.2015. године у ставу I и IV изреке.
- 2. ОДБАЦУЈЕ СЕ** као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж бр. 3733/14 од 25.03.2015. године у ставу II и V изреке.
- 3. ОДБИЈА СЕ** захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П. бр. 6331/2013 од 18.02.2014. године, у ставу I изреке обавезан је тужени да тужиоцу плати износ од 120.097,86 динара, на име преплате закупнине са каматом по Закону о висини стопе затезне камате почев од 25.08.2010. године до исплате. У ставу II изреке обавезан је тужени да тужиоцу плати износ од 4.865.625,00 динара са каматом по Закону о висини стопе затезне камате почев од 06.03.2012. године до исплате, на име накнаде штете због превременог раскида Уговора о закупу возила број 56356 од

18.05.2009. године. У ставу III изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 701.024,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж бр. 3733/14 од 25.03.2015. године, у ставу I изреке укинута је наведена пресуда Привредног суда у Београду. У ставу II изреке није дозвољено преиначење тужбе повећањем тужбеног захтева за враћање неосновано стеченог са 120.097,86 динара, на 176.148,53 динара. У ставу III изреке, обавезан је тужени да тужиоцу плати износ од 120.097,86 динара са законском затезном каматом почев од 25.08.2010. године до исплате. У ставу IV изреке, одбијен је тужбени захтев да се тужени обавеже да тужиоцу на име изгубљене добити због превременог раскида уговора о закупу возила број 56356 од 18.05.2005. године, плати износ од 4.865.625,00 динара са законском затезном каматом почев од 06.03.2012. године до исплате. У ставу V изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 447.384,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију, побијајући је у I, II, IV и V изреке, због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Одговор на ревизију поднео је тужени и предложио да се ревизија одбије као неоснована. Трошкове ревизијског поступка је тражио у износу од 90.000,00 динара за састав одговора на ревизију.

Одредбом члана 403. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11), измењеном одредбом члана 13. став 2. тачка 3. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 55/14), прописано је да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд усвојио жалбу, укинуо пресуду и одлучио о захтевима странака.

Како је у конкретном случају другостепени суд у ставу I изреке укинуо наведену пресуду Привредног суда у Београду и у ставу IV одбио тужбени захтев да се тужени обавеже да тужиоцу на име изгубљене добити због превременог раскида Уговора о закупу, плати износ од 4.865.625,00 динара, то је ревизија изјављена против другостепене пресуде у ставу I и IV изреке дозвољена.

Испитујући побијану пресуду у ставу IV изреке на основу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужиоца неоснована.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности. Битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, у смислу одредбе члана 407. ЗПП, није ревизијски разлог, те се у ревизији неосновано указује на ову битну повреду одредаба парничног поступка.

Према чињеничном стању утврђеном по одржаној расправи пред другостепеним судом, парничне странке су биле у пословном односу по основу Уговора о закупу возила од 18.05.2009. године, који је закључен између туженог

као закуподавца и тужиоца као закупца. Тужени је 29.07.2010. године једнострано раскинуо уговор, наводећи као разлог неплаћене закупнине од стране тужиоца, као закупца, након чега је предметно возило 25.08.2010.године одузето од тужиоца. Тужени је поднео тужбу против тужиоца ради накнаде штете у виду шест месечних закупнина, разлике између књиговодствене и тржишне вредности возила на дан раскида уговора и трошкова слања опомена у парничном поступку првостепеног суда П бр. 4557/11, који је правноснажно окончан доношењем пресуде Привредног апелационог суда Пж бр. 1341/12 од 18.07.2013. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужени да плати тужиоцу дуг у износу од 425.106,26 динара, са припадајућом каматом.

Пошто је другостепени суд утврдио да су у конкретном случају били испуњени услови за раскид уговора из члана 8.3. Општих услова пословања туженог, другостепени суд је у ставу III изреке, који се не побија ревизијом, обавезао туженог да тужиоцу на име неосновано стеченог исплати износ од 120.097,86 динара, колико је тужени више задржао из уплаћеног гарантног депозита, по основу неизмирених обавеза за закупнину и трошкова опомене.

Правилан је закључак другостепеног суда да је неоснован тужбени захтев тужиоца за накнаду штете у виду изгубљене добити, због неосновано раскинутог уговора о закупу возила. Другостепени суд је правилно закључио да понашање туженог, као закуподавца, не представља повреду уговора, нити се може сматрати узроком настанка било какве штете на страни тужиоца. Ово из разлога што тужилац није уредно испуњавао уговорне обавезе, чиме је проузроковао раскид Уговора о закупу, те изостали приход због немогућности употребе одузетог предмета закупа, није последица чињења или нечињења туженог. Стога је другостепени суд правилном применом одредби члана 154. и 155. Закона о облигационим односима одбио захтев тужиоца за накнаду штете у виду изгубљене добити, будући да на страни туженог нема кривице за раскид уговора о закупу.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије против другостепене пресуде у ставу II и V изреке, на основу члана 410. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца у овом делу није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан.

Решење којим се не дозвољава преиначење тужбе повећањем тужбеног захтева, није решење којим се правноснажно окончава поступак, већ је процесно решење којим се управља поступком, те ревизија тужиоца изјављена против другостепене пресуде у ставу II изреке, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП, прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом Закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева, а у ставу 2, прописано је

да камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

Сагласно цитираној законској одредби, ревизија тужиоца изјављена против другостепене пресуде у ставу V изреке, којим је одлучено о трошковима поступка, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, није дозвољена, будући да трошкови поступка не чине главни захтев.

Трошкови достављања одговора на ревизију нису били нужни за вођење ове парнице, те је захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка одбијен.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је одлучио као у ставу 1. и 2. изреке, на основу члана 413. и 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа-судија
Бранко Станић,с.р.**